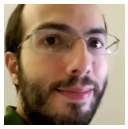
Memòries

Per JoanM el dv., 25/05/2018 - 12:10

No podries mai imaginar el que han vist els meus ulls, fill meu. El que he presenciat: tant d'amor, tantes injustícies, tanta il·lusió per construir, tant d'odi per destruir... S'han fet preguntes sobre el que importa a la vida, sobre el que som, i cap a on anem. Han contemplat les conseqüències dels meus actes, de decisions encertades i d'errors garrafals. Han après. S'han fixat en el bé i l'han perseguit, malgrat les caigudes. Tot ha passat per davant de la retina, com una pel·lícula. Ara tu plores davant meu, perquè ja s'han tancat. Jo et voldria abraçar però la meva carn ja no es belluga, sóc mort. Però deixa'm dir-te, ni que sigui dins d'un somni: el motor de tot el que he estat l'he trobat en Déu. Ell ha inspirat els meus dies, i m'ha donat motius per somniar més enllà dels meus propis horitzons. Ell ha pintat els millors quadres amb les meves mans, i ha dissenyat les millors històries. Tota aquesta vida l'agraeixo a Ell. No fixeu els ulls en ningú més que en Ell.